

Giang, Tiền Giang, Cần Thơ, Trà Vinh, Lào Cai, Quảng Ninh, Cao Bằng, Bắc Kạn, Thái Nguyên, Vĩnh Phúc, Phú Thọ, Hà Tây, Hưng Yên, Thừa Thiên - Huế, Hà Tĩnh, Quảng Ngãi chịu trách nhiệm thi hành Quyết định này./.

KT. Thủ tướng Chính phủ
Phó Thủ tướng

NGUYỄN TẤN DŨNG

**QUYẾT ĐỊNH của Thủ tướng Chính phủ
số 1622/QĐ-TTg ngày 26/12/2001
về việc bổ sung thành viên Ủy
ban Quốc gia tìm kiếm cứu nạn.**

THỦ TƯỚNG CHÍNH PHỦ

*Căn cứ Luật Tổ chức Chính phủ ngày 30 tháng
9 năm 1992;*

*Xét nhu cầu nhiệm vụ công tác tìm kiếm cứu
nạn trong giai đoạn mới,*

QUYẾT ĐỊNH:

Điều 1. Bổ sung danh sách thành viên Ủy ban Quốc gia tìm kiếm cứu nạn nêu tại Điều 5 Quyết định số 63/2000/QĐ-TTg ngày 07/6/2000 của Thủ tướng Chính phủ về việc đổi tên và bổ sung nhiệm vụ của Ủy ban Quốc gia tìm kiếm cứu nạn như sau:

- 1 Thứ trưởng Bộ Công an, Phó Chủ tịch Ủy ban;

- 1 Thứ trưởng Bộ Y tế, Phó Chủ tịch Ủy ban.

Điều 2. Quyết định này có hiệu lực từ ngày ký.

Điều 3. Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ, Thủ trưởng cơ quan thuộc Chính phủ, Chủ tịch Ủy ban nhân dân các tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương, Chủ tịch và các thành viên Ủy ban Quốc gia tìm kiếm cứu nạn chịu trách nhiệm thi hành Quyết định này./.

KT. Thủ tướng Chính phủ
Phó Thủ tướng

NGUYỄN TẤN DŨNG

**QUYẾT ĐỊNH của Thủ tướng Chính phủ
số 197/2001/QĐ-TTg ngày 27/12/2001
về việc phê duyệt Chính sách
Quốc gia phòng, chống tai nạn,
thương tích giai đoạn 2002 - 2010.**

THỦ TƯỚNG CHÍNH PHỦ

*Căn cứ Luật Tổ chức Chính phủ ngày 30 tháng
9 năm 1992;*

Xét đề nghị của Bộ trưởng Bộ Y tế,

QUYẾT ĐỊNH:

Điều 1. Phê duyệt Chính sách Quốc gia phòng, chống tai nạn, thương tích giai đoạn 2002 - 2010, gồm những nội dung chính sau đây:

1. Mục tiêu

a) Mục tiêu chung: Từng bước hạn chế tai nạn, thương tích trên mọi lĩnh vực của đời sống xã hội như giao thông vận tải, lao động sản xuất,

sinh hoạt trong gia đình, nhà trường, nơi công cộng... nhằm đạt hiệu quả tích cực trong việc bảo đảm an toàn về tính mạng, tài sản của Nhà nước, hạnh phúc của nhân dân, góp phần bảo đảm sự phát triển bền vững của Quốc gia trên các mặt kinh tế, chính trị, xã hội.

b) Mục tiêu cụ thể:

- Nâng cao nhận thức, trách nhiệm của các cơ quan, tổ chức, cá nhân, từ đó thay đổi hành vi, nếp sống phù hợp nhằm hạn chế những tai nạn, thương tích.

- Thực hiện xã hội hóa công tác phòng, chống tai nạn, thương tích, tạo ra sự quan tâm sâu sắc của các cấp chính quyền, các tổ chức xã hội và của toàn dân đối với việc phòng, chống tai nạn, thương tích.

- Thực hiện các biện pháp kiên quyết, kịp thời để từng bước hạn chế những tai nạn, thương tích, đặc biệt là những tai nạn nghiêm trọng.

- Đến năm 2010, số vụ tai nạn trong học đường giảm 40%, trong lao động sản xuất giảm 30%, trong gia đình và cộng đồng giảm 30% so với năm 2000. Đến năm 2005, số người chết do tai nạn giao thông giảm từ 14 người xuống còn 11 người/10.000 phương tiện và đến năm 2010 xuống còn 9 người/10.000 phương tiện.

2. Những giải pháp:

a) Tăng cường công tác lãnh đạo, chỉ đạo của các Bộ, ngành, Ủy ban nhân dân các cấp đối với công tác phòng, chống tai nạn, thương tích, bảo đảm an toàn cho nhân dân.

- Xác định rõ phòng, chống tai nạn, thương tích là một trong những nhiệm vụ quan trọng của chiến lược phát triển kinh tế - xã hội của địa phương và phải được cụ thể hóa thành kế hoạch, chương trình hoạt động. Xác định rõ mục tiêu và các biện pháp cụ thể trong các nghị quyết của Hội đồng nhân dân các cấp, các kế hoạch của Ủy ban nhân dân các cấp, của các Bộ, ngành và tổ chức kinh tế, tổ chức xã hội.

- Các Bộ, ngành liên quan và Ủy ban nhân dân các cấp giao nhiệm vụ cho một bộ phận làm tham mưu và thường xuyên theo dõi công tác này, do một đồng chí cấp phó của cơ quan trực tiếp chỉ đạo để tổ chức thực hiện công tác phòng, chống tai nạn, thương tích. Bộ phận tham mưu có chương trình hoạt động cụ thể, thường xuyên đánh giá, tổng kết và đề xuất với cấp ủy, chính quyền địa phương những chủ trương, biện pháp tích cực nhằm nâng cao hiệu quả của công tác phòng, chống tai nạn, thương tích.

- Đưa nội dung chương trình phòng, chống tai nạn, thương tích là một chỉ tiêu của phong trào thi đua ở các địa phương, ở các ngành, các đơn vị và kết hợp lồng ghép với các phong trào khác như xây dựng làng văn hóa, gia đình văn hóa, phòng chống tệ nạn xã hội...

- Đào tạo, bồi dưỡng đội ngũ cán bộ, nâng cao hiểu biết, trình độ tổ chức, chỉ đạo của các cấp và đặc biệt coi trọng công tác kiểm tra, giám sát việc thực hiện của cấp dưới, thực hiện nghiêm túc chế độ báo cáo theo định kỳ.

b) Thường xuyên tuyên truyền giáo dục về phòng, chống tai nạn, thương tích; tiến hành lồng ghép, kết hợp trong các sinh hoạt chính trị của các cơ quan, tổ chức và cộng đồng dân cư. Nội dung giáo dục bao gồm chủ trương, chính sách của Đảng, pháp luật của Nhà nước về vấn đề phòng, chống tai nạn, thương tích, bảo đảm an toàn trên tất cả các lĩnh vực của đời sống xã hội. Đồng thời, giáo dục để mọi người nâng cao hiểu biết về các nguy cơ có khả năng xảy ra và hiểu cách phòng, chống tai nạn, thương tích trong mọi tình huống. Tăng cường hoạt động giáo dục phòng, chống tai nạn, thương tích trong các trường học.

c) Cải thiện vệ sinh môi trường, điều kiện làm việc và các phương tiện làm việc, giao thông..., khắc phục các nguy cơ để mọi người được sống, làm việc trong môi trường, điều kiện an toàn.

- Nâng cấp đường giao thông (đường ô tô, đường sắt, đường biển, đường sông) bao gồm cả đường

quốc gia, đường liên tỉnh, liên huyện. Đặc biệt, tập trung vào việc khắc phục những trọng điểm tai nạn giao thông trên những tuyến đường có tốc độ cao. củng cố, bổ sung đầy đủ hệ thống báo hiệu an toàn trên các trục đường giao thông.

- Thường xuyên tổ chức kiểm tra các phương tiện giao thông vận tải cả ở đường bộ, đường biển, đường hàng không, các trang thiết bị máy móc ở nhà ga, bến tàu, các nhà máy, xí nghiệp, công trường xây dựng, hệ thống thủy lợi, các công trình xây dựng dân dụng, hệ thống tải điện, các công trình cơ bản khác. Phát hiện, xử lý kịp thời, khắc phục những thiếu sót về kỹ thuật nhằm bảo đảm an toàn trong quá trình sử dụng, vận hành các công trình và trang thiết bị máy móc.

Ở từng thôn xóm, khu phố, trường học, gia đình, thường xuyên kiểm tra, phát hiện những nguy cơ có thể xảy ra tai nạn để có biện pháp khắc phục.

Tăng cường công tác thanh tra, kiểm tra an toàn lao động, đảm bảo thực hiện đúng kỷ luật lao động, bảo đảm an toàn trong lao động, sản xuất với phương châm "Sản xuất phải an toàn, An toàn để sản xuất".

- Tổ chức quản lý môi trường xã hội, làm trong sạch địa bàn về tệ nạn xã hội, tội phạm hình sự, làm lành mạnh các quan hệ trong gia đình, trong xã hội để ngăn chặn bạo lực. Phát hiện và giải quyết kịp thời những mâu thuẫn trong gia đình, trong làng xóm để ngăn chặn, hòa giải những vụ việc có thể dẫn đến bức tử, tự tử, hiện là một vấn đề đang có nguy cơ tăng lên.

d) Xây dựng, bổ sung, hoàn thiện pháp luật về vấn đề phòng, chống những tai nạn thương tích, bảo đảm trật tự, an ninh, an toàn xã hội, tạo ra hành lang pháp lý để mọi người thực hiện. Đặc biệt chú trọng pháp luật về giao thông, bảo hộ lao động, bảo vệ công trình thủy lợi, phòng, chống cháy nổ, sử dụng hóa chất trong nông nghiệp, trật tự an ninh xã hội, vệ sinh môi trường trong sản xuất kinh doanh và sinh hoạt.

Nâng cao năng lực, trách nhiệm của các cơ quan kiểm định chất lượng xe cơ giới và các phương tiện vận tải của những cơ sở đào tạo, cấp bằng lái xe tàu, lái xe các loại, tránh những hậu quả nghiêm trọng do những tiêu cực trong lĩnh vực này gây ra.

Phối hợp chặt chẽ giữa các ngành chức năng, thường xuyên tổ chức tổng kiểm tra các cơ sở đào tạo lái xe, đánh giá một cách toàn diện về năng lực, về chất lượng, về nội dung chương trình đào tạo, quy trình cấp bằng lái nhằm đào tạo đội ngũ lái xe có chất lượng cao.

e) Thiết lập hệ thống theo dõi, tổng hợp, phân tích, phân loại những tai nạn, thương tích và những tổn thất xảy ra trên từng địa bàn, trong từng thời kỳ, nắm được diễn biến, xu hướng và nguyên nhân của các tai nạn, thương tích để có những chủ trương, biện pháp kịp thời, hiệu quả.

g) Ngành y tế phải có sự chuẩn bị đầy đủ, chu đáo nguồn lực bao gồm phương tiện, thuốc và nhân lực để cấp cứu kịp thời nạn nhân, tổ chức tốt việc cứu chữa, phục hồi chức năng.

Tổ chức hệ thống cấp cứu ở những địa bàn cần thiết để có thể đưa người bị nạn vào các cơ sở cấp cứu nhanh nhất, an toàn nhất. Các cơ sở y tế, nhất là ở tuyến quận, huyện, xã, phường cần đánh giá đúng và chính xác về số lượng những tai nạn, thương tích, mức độ tai nạn, thương tích thường xảy ra trên địa phương, những phương tiện, thuốc men thường phải sử dụng để chủ động chuẩn bị và chủ động về nhân lực cứu chữa nạn nhân kịp thời, có hiệu quả. Các cơ sở y tế từ trạm y tế xã, phường đến các bệnh viện ở gần các trục đường giao thông quan trọng được trang bị phương tiện đầy đủ hơn, các cán bộ y tế được đào tạo kỹ hơn về năng lực cấp cứu nạn nhân. Tổ chức huấn luyện các nhân viên y tế thôn bản và nhân dân trên địa bàn kỹ năng sơ cứu người bị nạn.

Tăng cường năng lực của các bệnh viện tuyến huyện, tuyến tỉnh, tuyến trung ương trong việc

cấp cứu nạn nhân, đặc biệt chú ý với những ca nặng. Tổ chức tốt việc cứu chữa và phục hồi chức năng.

3. Tổ chức thực hiện:

a) Các Bộ, ngành, theo chức năng và nhiệm vụ của mình phối hợp với chính quyền các cấp và các tổ chức xã hội để tạo nên sức mạnh tổng hợp của toàn xã hội trong công tác phòng, chống tai nạn, thương tích trên tất cả các lĩnh vực của đời sống xã hội. Trong sự phối hợp chung, theo chức năng, mỗi Bộ, ngành, phải đóng vai trò chủ chốt trong từng lĩnh vực thuộc quyền quản lý của mình.

Ủy ban nhân dân các cấp chịu trách nhiệm chỉ đạo và tổ chức phối hợp giữa các cơ quan thuộc quyền quản lý của mình, các tổ chức kinh tế, tổ chức xã hội tại địa phương để thực hiện nhiệm vụ phòng, chống tai nạn, thương tích.

b) Bộ Y tế chủ trì, phối hợp với các Bộ, ngành liên quan chỉ đạo tổ chức việc cứu chữa nạn nhân, chăm sóc sức khỏe, phục hồi chức năng cho người bị nạn; hướng dẫn rộng rãi toàn dân sử dụng thuốc chữa bệnh an toàn và bảo đảm vệ sinh an toàn thực phẩm, phòng, chống ngộ độc thức ăn; chủ trì và phối hợp theo dõi, tổng hợp, phân loại các tai nạn, thương tích xảy ra; chịu trách nhiệm chính và phối hợp với các Bộ, ngành khác và Ủy ban nhân dân cấp tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương đi sâu vào việc phòng, chống tai nạn, thương tích để xây dựng mô hình những tỉnh, thành, huyện, thị, xã, phường, trường học... thành những cộng đồng an toàn, tổng kết những kinh nghiệm để mở rộng xây dựng cộng đồng dân cư an toàn trong phạm vi toàn quốc.

c) Bộ Văn hóa - Thông tin chủ trì, phối hợp với các Bộ, ngành liên quan xây dựng và tổ chức triển khai hoạt động thông tin, tuyên truyền, giáo dục trên các phương tiện thông tin đại chúng về phòng, chống tai nạn, thương tích.

d) Bộ Giao thông vận tải chủ trì, phối hợp với Bộ Công an và Ủy ban Quốc gia an toàn giao

thông xây dựng những phương án cụ thể để tăng cường năng lực của lực lượng kiểm soát giao thông, phòng, chống tai nạn giao thông ở những địa phương, những lĩnh vực trọng điểm và với các phương tiện giao thông có nguy cơ cao về tai nạn, thương tích; đề xuất với Chính phủ ban hành chủ trương, chính sách, những quy tắc, quy định mới trong lĩnh vực giao thông để tăng cường trật tự an toàn giao thông, giảm thiểu tai nạn trong lĩnh vực này.

đ) Bộ Giáo dục và Đào tạo chủ trì, phối hợp với các Bộ, ngành liên quan thực hiện chương trình sức khỏe học đường, trong đó có nội dung phòng chống tai nạn, thương tích; xây dựng nhà trường an toàn, biên soạn tài liệu giáo dục về phòng chống tai nạn, thương tích trong nhà trường.

e) Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội chủ trì, phối hợp với các Bộ, ngành liên quan hướng dẫn và thường xuyên kiểm tra các quy định về vệ sinh, an toàn lao động và thực hiện các biện pháp về bảo đảm an toàn trong lao động, sản xuất.

g) Bộ Nông nghiệp và Phát triển nông thôn chủ trì, phối hợp với các Bộ, ngành liên quan thực hiện tốt các quy định của pháp luật và biện pháp về phòng, chống bão lụt, bảo vệ đê điều, hướng dẫn nông dân bảo quản, sử dụng an toàn các hóa chất trong nông nghiệp.

h) Bộ Công nghiệp chủ trì, phối hợp với các Bộ, ngành liên quan bảo đảm an toàn trong khai thác khoáng sản; trong sản xuất, sử dụng hóa chất, sử dụng điện, đặc biệt ở nông thôn.

i) Ủy ban Bảo vệ và Chăm sóc trẻ em Việt Nam chủ trì, phối hợp với các Bộ, ngành liên quan hướng dẫn và thường xuyên kiểm tra các quy định về phòng, chống tai nạn, thương tích cho trẻ em.

k) Ủy ban Thể dục thể thao chủ trì, phối hợp với các Bộ, ngành liên quan hướng dẫn và thường xuyên kiểm tra các quy định về phòng, chống tai nạn, thương tích và bảo đảm an toàn cho các vận động viên, các hội viên tham gia các hoạt động thể dục thể thao.

l) Các Bộ, ngành khác, địa phương chủ động phối hợp với các Bộ, ngành liên quan tổ chức phòng, chống tai nạn, thương tích trong ngành, lĩnh vực thuộc quyền quản lý, chủ động bố trí kinh phí thường xuyên của Bộ, ngành, địa phương mình thực hiện nhiệm vụ phòng, chống tai nạn, thương tích.

m) Đề nghị Ủy ban Trung ương Mặt trận Tổ quốc Việt Nam và các tổ chức thành viên của Mặt trận phối hợp với các ngành, các cấp vận động nhân dân trong cả nước tham gia tích cực vào các hoạt động phòng, chống tai nạn, thương tích, góp phần nâng cao chất lượng cuộc sống của người dân, thúc đẩy quá trình phát triển kinh tế xã hội của nước ta.

n) Trên cơ sở chính sách quốc gia phòng, chống tai nạn, thương tích, các Bộ, cơ quan ngang Bộ xây dựng Chương trình hành động phòng, chống tai nạn, thương tích thuộc Bộ, ngành mình quản lý; Ủy ban nhân dân cấp tỉnh xây dựng Chương trình hành động phòng, chống tai nạn, thương tích của địa phương mình.

o) Thành lập Ban chỉ đạo quốc gia phòng, chống tai nạn, thương tích để giúp Thủ tướng chỉ đạo và tổ chức thực hiện công tác phòng, chống tai nạn, thương tích trong toàn quốc.

Bộ trưởng Bộ Y tế là Trưởng Ban chỉ đạo. Bộ Y tế là cơ quan thường trực của Ban chỉ đạo quốc gia phòng, chống tai nạn, thương tích.

Điều 2. Quyết định này có hiệu lực sau 15 ngày, kể từ ngày ký.

Điều 3. Các Bộ trưởng, Thủ trưởng cơ quan ngang Bộ, Thủ trưởng cơ quan thuộc Chính phủ, Chủ tịch Ủy ban nhân dân các tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương chịu trách nhiệm thi hành Quyết định này./.

Thủ tướng Chính phủ

PHAN VĂN KHẢI

QUYẾT ĐỊNH của Thủ tướng Chính phủ số 1627/QĐ-TTg ngày 27/12/2001 về việc chuyển doanh nghiệp nhà nước Công ty Xuất nhập khẩu hàng tiểu thủ công nghiệp thành phố Hồ Chí Minh thành công ty cổ phần.

THỦ TƯỚNG CHÍNH PHỦ

Căn cứ Luật Tổ chức Chính phủ ngày 30 tháng 9 năm 1992;

Căn cứ Nghị định số 44/1998/NĐ-CP ngày 26 tháng 9 năm 1998 của Chính phủ về chuyển doanh nghiệp nhà nước thành công ty cổ phần;

Theo đề nghị của Chủ tịch Ủy ban nhân dân thành phố Hồ Chí Minh tại Công văn số 3888/UB-CNN ngày 02 tháng 11 năm 2001,

QUYẾT ĐỊNH:

Điều 1. Phê duyệt phương án cổ phần hóa doanh nghiệp nhà nước Công ty Xuất nhập khẩu hàng tiểu thủ công nghiệp thành phố Hồ Chí Minh - đơn vị thành viên của Tổng công ty Thương mại Sài Gòn thuộc Ủy ban nhân dân thành phố Hồ Chí Minh, như sau:

1. Vốn điều lệ của công ty cổ phần: 17.300.000.000 đồng.

Trong đó:

- Tỷ lệ cổ phần nhà nước: 29% vốn điều lệ;
- Tỷ lệ cổ phần bán cho cổ đông trong doanh nghiệp: 45% vốn điều lệ;
- Tỷ lệ cổ phần bán cho cổ đông ngoài doanh nghiệp: 26% vốn điều lệ.

2. Giá trị thực tế của Công ty Xuất nhập khẩu